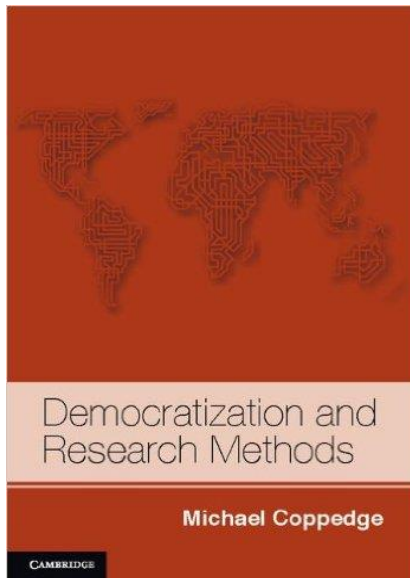

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

บทความปริทัศน์หนังสือ

Democratization and Research Methods (2012) by
Michael Coppedge

นพพล อัครฮาต *

Noppon Akahat

---

* อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์;
e-mail: n-akahat@hotmail.co.th

“Why are some countries democracies while others are not? Why do some democracies survive while others fail? These are core questions in political science, sociology, history, and economics. Scholars have been trying to answer them ever since Aristotle. After 2,500 years of research, what do we know? How do we know it? This book answers latter two questions.” (p.1)

“ทำไมบางประเทศถึงเป็นประชาธิปไตยในขณะที่ประเทศอื่นๆไม่เป็น? ทำไมประชาธิปไตยบางแห่งไปรอดในขณะที่หลายๆแห่งล้มเหลว? นี่คือคำถามหลักๆ ในวิชารัฐศาสตร์, สังคมวิทยา, ประวัติศาสตร์, และเศรษฐศาสตร์ โดยมีนักวิชาการจำนวนมากได้มีความพยายามหาคำตอบอยู่ ซึ่งเป็นในสิ่งที่มีมาตั้งแต่อดีตตั้งแต่เมื่อ 2,500 ปีของการค้นคว้าวิจัยในประเด็นนี้ว่า พวกเรารู้อะไร, พวกเรารู้มันได้อย่างไร? ซึ่งหนังสือเล่มนี้มีคำตอบสำหรับเนื้อหาในสองคำถามดังกล่าว.” (แปลโดยผู้เขียน)

ความนำเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้

หนังสือ Democratization and Research Method หรือ กระบวนการทำให้เป็นประชาธิปไตยและวิธีการวิจัย เล่มนี้จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยแคมบริดจ์ เมื่อปี ค.ศ. 2012 ที่ผ่านมามีขนาดความหนาของเล่มขนาด A4 ที่จำนวน 357 หน้า หนังสือเล่มนี้เป็นผลงานเชิงการสำรวจความต่อเนื่องและการวิพากษ์ผลงานวิจัยเกี่ยวกับการทำให้เป็นประชาธิปไตยและเทคนิควิธีวิจัยในการศึกษาการเมืองเปรียบเทียบ ซึ่งทั้งสองหัวข้อดังกล่าวเป็นที่มาของชื่อหนังสือเล่มนี้ และเป็นหัวข้อที่น่าจะใช้เป็นตัวอย่างในการทบทวนวรรณกรรมสำหรับการทำความเข้าใจถึงกระบวนการทำให้เป็นประชาธิปไตยที่สูงขึ้นและทำให้เห็นข้อบกพร่องของการเลือกใช้แนวทางการเลือกใช้เทคนิควิธีการวิจัยกระบวนการทำให้เป็นประชาธิปไตยในประเทศต่างๆ ที่หลากหลาย ซึ่งหนังสือเล่มนี้ได้ตั้งข้อสังเกตว่าวิธีในการทำการศึกษการเมืองเปรียบเทียบซึ่งมี 3 วิธี ได้แก่

- 1) วิธีการใช้กรณีศึกษา และประวัติศาสตร์เปรียบเทียบ
- 2) วิธีการค้นหาตัวแบบที่เหมาะสมในการอธิบาย
- 3) วิธีการวิเคราะห์สถิติกับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่

ซึ่ง 3 วิธีดังกล่าวยังไม่มีความสมบูรณ์เบื้องต้นในวิธีการใดวิธีการหนึ่งที่จะทำให้เข้าใจกระบวนการทำให้เป็นประชาธิปไตยตามที่ได้ศึกษาได้ เพื่อเพิ่มความหนักแน่นในวิธีการวิจัยในประเด็นดังกล่าว หนังสือเล่มนี้จึงหาเทคนิควิธีที่จะทำให้ได้ภาพการศึกษาที่มีลักษณะบูรณาการและอธิบายได้ครอบคลุม (integration and Generalization) หนังสือเล่มนี้จึงเพิ่มเติมเนื้อหาไม่เฉพาะวิธีการศึกษาทั้ง 3 รูปแบบที่กล่าวมาแต่พูดถึงตั้งแต่การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย การออกแบบเครื่องมือวัดกรณีศึกษาต่างๆ ที่ผู้เขียนมีประสบการณ์การวิจัยมา การใช้วิธีการแบบประวัติศาสตร์เปรียบเทียบ การสร้างทฤษฎีหรือแสวงหาตัวแบบที่เหมาะสมจากการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมือง การวิจัยแบบสำรวจ และการทดสอบความสัมพันธ์เชิงปริมาณ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเห็นภาพรวมความองค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำให้เป็นประชาธิปไตยที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคนิควิธีวิจัยต่างๆ

ทำความรู้จักผู้เขียนหนังสือ

Michael Coppedge เป็นศาสตราจารย์ทางด้านรัฐศาสตร์ประจำ University of Notre Dame สำเร็จการศึกษาปริญญาเอกทางด้านรัฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยเยล เมื่อปี 1988 เป็นหนึ่งในนักวิชาการที่ชอบเสาะแสวงหาหลักการที่หลากหลายจากการทำโครงการศึกษาทางด้านประชาธิปไตยที่สถาบันเคลลอค (The Kellogg Institute) ซึ่งเขาได้มีส่วนร่วมอย่างมากในการผลิตตัวชี้วัดของความเป็นประชาธิปไตยในสังคมออกมา เขายังเคยเป็นประธานสมาคมรัฐศาสตร์แห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีผลทำให้ตัวชี้วัดของความเป็นประชาธิปไตย (Democratization) และการจัดการปกครอง (Governance) ต่างๆ ที่ถูกผลิตขึ้นมีรับอิทธิพลต่อสังคมช่วงนั้นและต่อมาในปัจจุบันเป็นอย่างมาก โดยผลงานหนังสือเล่มอื่นๆ ของเขาได้แก่ Strong Parties and Lame Ducks : Presidential Partyarchy and Factionalism in Vanezuela หรือ Analyzes institutional problems underlying the crisis of Vanezuela democracy. เป็นต้น นอกจากนี้เขายังเป็น

อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนในหลายแห่ง อาทิ มหาวิทยาลัยจอห์นฮอปกินส์, มหาวิทยาลัยปรั้นซ์ตัน, มหาวิทยาลัยเยล และมหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ เป็นต้น

สาระสำคัญในหนังสือ

เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้เกิดขึ้นหลังจากที่ Coppedge ได้ผลิตงานเขียนทางด้านวิชาการที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ทางด้านการค้นคว้าวิจัยจำนวนมาก ซึ่งด้วยผลงานต่างๆ ของเขาเองทำให้ Coppedge มีแนวคิดที่ต้องการสร้างบทสรุปหรือถ้อยแถลงที่ครอบคลุมแก่นแท้ของความเป็นประชาธิปไตย (Democratization) จากงานวิชาการของนักวิชาการคนอื่นๆ ได้แก่ Brady and Collier(2004), Geddes (2003), George and Bennett (2005), Gerring (2001), Goertz (2006), Green and Shapiro (1994), King (1994), Landman (2008), Lave and March (1993), Lichbach and Zuckerman (2009), Peters (1998), Przeworski and Teune (1970), Ragin (2000) และ Shively (1998) ซึ่งผลงานเหล่านั้นต่างทำให้เห็นวาทศิลป์ตลอดเวลาในทศวรรษที่ 1990 – 2010 ที่ผ่านมามีการโต้แย้ง (Debate) เกี่ยวกับระเบียบวิธีการศึกษาในวิชารัฐศาสตร์ (political science methodology) อย่างไรบ้าง? ประกอบกันกับตัวผู้เขียนผลงานชิ้นนี้มีประสบการณ์ในฐานะที่ปรึกษาโครงการวิจัยหรือหัวหน้าคณะผู้วิจัยในโครงการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นประชาธิปไตย จึงเกิดการผนวกรวมระหว่างความสนใจ ประสบการณ์ และการตรวจสอบผลงานอื่นๆ เพื่อหาข้อสรุปของแนวคิดความเป็นประชาธิปไตยและระเบียบวิธีวิจัยที่เกิดขึ้นในการศึกษาดังที่ Coppedge ได้กล่าวถึงว่า “...รู้สึกว่ามีคำถามในระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้ในศตวรรษนี้อาจไม่เหมาะสม เพราะมีความหลากหลายและสลับซับซ้อนโดยดูได้จากข้อถกเถียงที่เกิดขึ้นจากการทบทวนเอกสารจากบรรดานักวิชาการที่อ้างชื่อมาก่อนหน้านี้ทำให้สิ่งที่นักรัฐศาสตร์จะต้องแสวงหาต่อไปคือการสร้างความเป็นพหุนิยมทางด้านระเบียบวิธีวิจัย (methodological pluralism)....” ซึ่ง Coppedge เชื่อว่าเวลานี้เป็นสิ่งที่เหมาะสมที่จะผลิตผลงานเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยขึ้นเพื่อให้เห็นจุดแข็งและจุดอ่อนของแนวการศึกษาที่เกิดขึ้นในการวิจัยทางรัฐศาสตร์ ซึ่งเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้จึงมีวัตถุประสงค์ในการเขียนเพื่อให้เห็นวิสัยทัศน์และการปฏิบัติเพื่อเป็นมาตรฐานในการประเมินแนวทางการศึกษาพื้นฐาน 3 ประการในประเด็นการเมืองเปรียบเทียบ

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

(Comparative politics) ได้แก่ กรณีศึกษาและประวัติศาสตร์เปรียบเทียบ (Case studies and comparative history), การสร้างรูปแบบและแนวคิดเชิงทฤษฎี (formal models and theories) และการทดสอบเชิงปริมาณ (Quantitative testing) ซึ่งจากสารบัญของหนังสือได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 10 บท ดังนี้ บทแรก : วิธีการวิจัยและกระบวนการทำให้เป็นประชาธิปไตย (Research methods and democratization), บทที่ 2 การสร้างนิยามและเครื่องมือวัดความเป็นประชาธิปไตย (Defining and measuring democracy), บทที่ 3 เกณฑ์สำหรับการประเมินผลทฤษฎีเชิงสาเหตุ (Criteria for evaluating causal theories), บทที่ 4 การประเมินรายการ การสร้างกรอบ และการวิเคราะห์บูลีน (Checklists, frameworks and Boolean analysis), บทที่ 5 การศึกษาแบบกรณีศึกษาและประวัติศาสตร์เปรียบเทียบ (Case studies and comparative history), บทที่ 6 ตัวแบบและทฤษฎี (Formal models and theories) บทที่ 7 ความเข้มงวดในการควบคุมการอธิบายและการทดสอบสิ่งที่เกิดขึ้น (Rigor in extensive and intensive testing), บทที่ 8 วัฒนธรรมทางการเมืองและการวิจัยแบบสำรวจ (Political culture and survey research) บทที่ 9 การทดสอบเชิงปริมาณ (Quantitative testing) และบทที่ 10 วาระสำหรับการวิจัยในอนาคต (An agenda for future research) ซึ่งทั้งหมดตามที่ปรากฏในเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้เปรียบเหมือนการวิเคราะห์ความสับสนี่เกิดขึ้นจากประเด็นที่ทำการศึกษาร่วมกันเพื่อเสนอแนะว่าการวิจัยที่จะเกิดขึ้นปัจจุบันและในอนาคตสำหรับการศึกษาความเป็นประชาธิปไตยและการพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยอย่างไรไปในตัวด้วย

คุณค่าที่ได้จากหนังสือเล่มนี้

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ค่อนข้างสร้างปรากฏการณ์ใหม่ทางวิชาการให้แก่วงการรัฐศาสตร์เป็นอย่างมาก เพราะด้วยความเป็นสหวิทยาการที่เลื่อนไหลไปตามกระแสสังคมที่เกิดขึ้นทำให้ประเด็นการศึกษารัฐศาสตร์ปัจจุบันให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจความเป็นประชาธิปไตย (Democratization) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่แผ่ขยายมากับการศึกษารัฐศาสตร์แบบอเมริกันซึ่งแน่นอนว่าเป็นกระแสหลักของรัฐศาสตร์ในโลกนี้ที่กำลังเกิดขึ้นด้วย ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าจำนวนมากโดยเฉพาะหลังการวิชาการและนักวิชาการที่สนใจทำการศึกษาค้นคว้าจำนวนมากโดยเฉพาะหลังการ

สิ้นสุดของยุคสงครามเย็นเป็นต้นมา การทำความเข้าใจความเป็นประชาธิปไตยในสังคมต่างๆ ทั้งภายในและเปรียบเทียบกับระหว่างประเทศกลายเป็นการศึกษาที่ได้รับความสนใจ และมีการสนับสนุนทุนการดำเนินการจากหน่วยงานระดับนานาชาติและหน่วยงานระดับชาติอย่างมาก ทำให้การทำความเข้าใจในประเด็นทางรัฐศาสตร์หันไปใส่ใจเรื่องราวความเป็นประชาธิปไตยตามไปด้วย หนึ่งในนักวิชาการที่มีอิทธิพลต่อความคิดดังกล่าวคงหนีไม่พ้น Michael Coppedge เจ้าของผลงาน Democratization and Research Method ที่กำลังทำการแนะนำให้รู้จักและค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติม ผลงานของเขาอยู่ในขณะนี้ เพราะผลงานชิ้นนี้ฉีกไว้ด้วยการทบทวนวรรณกรรมจากงานของนักวิชาการรัฐศาสตร์อเมริกันที่สร้างผลสะท้อนต่อองค์ความรู้เกี่ยวกับความเป็นประชาธิปไตยไว้อย่างถ้วนหน้า และใช้ประสบการณ์ภาคสนาม พร้อมประสบการณ์ในการเป็นที่ปรึกษาหรือหัวหน้าคณะผู้วิจัยในโครงการวิจัยเกี่ยวกับความเป็นประชาธิปไตยของ Coppedge เอง ในการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านเนื้อหาในบทความๆ ซึ่งมี 10 บทความของหนังสือเล่มนี้ซึ่งเหมาะสมสำหรับผู้ที่กำลังออกแบบระเบียบวิธีการวิจัยในประเด็นทางรัฐศาสตร์เปรียบเทียบและกระบวนการสร้างประชาธิปไตยในสังคมต่างๆ ซึ่งตัวแบบทางทฤษฎีหรือระเบียบวิธีการวิจัยที่เกิดขึ้นในกระแสหลักไม่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการทำการหาคำตอบได้ จึงแนะนำให้ทำการค้นคว้าและศึกษาประเด็นดังกล่าวในหนังสือชิ้นนี้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

Coppedge, M. (2012). *Democratization and Research Method*.
Cambridge University Press.

คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับ

วารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ เป็นวารสารที่พิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย (Research articles) และบทความวิชาการ (Review articles) ในสาขาวิชารัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาขาอื่นๆ มีกำหนดออกปีละ 2 ฉบับ คือ มกราคม-มิถุนายน และ กรกฎาคม-ธันวาคม ผู้มีพันธฺ์ทุกท่านสามารถส่งบทความมาลงตีพิมพ์ได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิก หรือสังกัดมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ผลงานที่จะได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารต้องไม่เคยถูกนำไปพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน พร้อมทั้งได้รับการพิจารณาจากผู้ประเมินอิสระ (Peer review) จากภายนอกมหาวิทยาลัยในสาขาวิชานั้นๆ และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ บทความอาจถูกดัดแปลง แก้ไขคำ สำนวน และรูปแบบการนำเสนอตามที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ผู้มีพันธฺ์สามารถค้นรายละเอียดต่างๆ ของการเตรียมต้นฉบับได้จากเว็บไซต์ <http://journal.psl.ksu.ac.th>

วิธีการเตรียมต้นฉบับ

1. ต้นฉบับพิมพ์เป็นภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษก็ได้ องค์ประกอบต่างๆ ของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการให้จัดทำตามคำแนะนำการเตรียมต้นฉบับนี้ การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์ และชื่อบัญญัติตามหลักของราชบัณฑิตยสถาน ควรหลีกเลี่ยงการเขียนภาษาอังกฤษปนภาษาไทยโดยไม่จำเป็น กรณีจำเป็นให้เขียนคำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยในวงเล็บภาษาอังกฤษ การปรากฏอยู่หลายที่ในบทความของศัพท์คำเดียวกันที่เป็นภาษาไทยตามด้วยภาษาอังกฤษให้ใช้คำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยภาษาอังกฤษเฉพาะครั้งแรก ครั้งต่อไปใช้เฉพาะคำศัพท์ภาษาไทยเท่านั้น บทนิพนธ์ส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาก่อน

2. การพิมพ์ ให้จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word โดยจัดหน้ากระดาษ ขนาด A5 (14.8 x 21 เซนติเมตร) ตั้งค่าหน้ากระดาษสำหรับการพิมพ์ห่างจากขอบกระดาษทุกด้าน ด้านละ 2 เซนติเมตร) ใส่เลขหน้ากำกับทุกหน้า

3. รูปแบบตัวอักษร ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้แบบ TH Sarabun New ขนาดตัวอักษรทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้ขนาดตัวอักษรอย่างเดียวกัน ดังนี้ ชื่อเรื่อง ขนาด 18 pt. ชื่อผู้พิมพ์ ขนาด 14 pt. ตัวปกตี หัวข้อหลักใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. หัวข้อรองใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. หัวข้อ เนื้อความทุกส่วนใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกตี เียงบรรทัดหน้าแรกที่เป็นชื่อตำแหน่งของผู้พิมพ์ และที่อยู่ใช้ตัวอักษรขนาด 12 pt. ตัวปกตี

4. จำนวนหน้า ความยาวของบทความไม่ควรเกิน 20 หน้า รวมตามตารางรูปภาพ และเอกสารอ้างอิง

5. ตาราง รูปภาพ ภาพลายเส้น แผนภูมิ และกราฟ (Tables, Picture, Figure, Diagram and Graph) ให้แทรกไว้ในเนื้อเรื่อง อาจจัดทำเป็นขวาดำหรือสีใดก็ได้โดยให้ผู้พิมพ์คัดเลือกเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น เรียงลำดับให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ชื่อตารางให้อยู่ด้านบนของตารางส่วนชื่อรูปภาพ แผนภูมิ และกราฟให้อยู่ด้านล่าง พร้อมทั้งคำอธิบายสั้นๆ ที่สื่อความหมายได้สาระครบถ้วน

6. การส่งต้นฉบับ ให้ผู้พิมพ์นำส่งต้นฉบับที่พิมพ์หน้าเดียว 1 ชุด และบันทึกลงใน CD 1 ชุด พร้อมระบุชื่อบทความและชื่อผู้พิมพ์ไว้บนแผ่น CD ด้วย อาจนำส่งด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ ที่กองบรรณาธิการวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ สำนักงานคณะบดี คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ตำบลสองเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ 46230 โทรศัพท์ 043-602-056 โทรสาร 043-602-056

ประเภทของต้นฉบับ

1. บทความวิจัย (Research articles) เป็นการนำเสนอผลการวิจัยอาจเป็น Concept paper หรือผลงานวิจัยที่สำเร็จสมบูรณ์แล้ว ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยตนเอง

1.1 ส่วนประกอบตอนต้น

1.1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ควรสั้น กระชับแสดงเป้าหมายหลักของการวิจัย ความยาวไม่ควรเกิน 100 ตัวอักษร ให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อนได้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name) ให้พิมพ์

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

ด้วยตัวเอนไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

1.1.2 ชื่อผู้นิพนธ์ (Authors and Coauthors) ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับและลงเครื่องหมายดอกจัน (*) พร้อมระบุสังกัด พร้อม e-mail address (กรณีเป็นนิสิต/นักศึกษาให้ระบุหลักสูตร สาขาวิชา และสถาบันการศึกษา)

1.1.3 บทคัดย่อทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (Abstract) ความยาวไม่เกินอย่างละ 200 คำ เป็นการย่อเนื้อความงานวิจัยทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ควรเขียนแบบสั้น และตรงประเด็น ระบุเฉพาะสาระสำคัญเท่านั้น (เขียนแบบ Indicative abstract) ไม่ควรเขียนตามรูปแบบที่เขียนในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์หรือวิทยานิพนธ์ (เขียนแบบ Informative abstract) โดยให้ลำดับบทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

1.1.4 คำสำคัญ (Key Word) ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นตัวแทนบอกรีวิวการวิจัย ประเด็นที่วิจัย ผลการวิจัย สาขาที่ทำวิจัย การใช้ประโยชน์ หรือสถานที่ที่ทำวิจัย คำสำคัญนี้ให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ โดยให้ระบุไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา

1.2 เนื้อหาในบทความวิจัย

1.2.1 บทนำ (Introduction) อธิบายถึงภูมิหลังความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเหตุผลของการทำวิจัย

1.2.2 วัตถุประสงค์การวิจัย (Objectives) เป็นความเรียงเฉพาะประเด็นสำคัญของวัตถุประสงค์การวิจัยที่ครอบคลุมแนวทางการทำวิจัยทั้งหมด

1.2.3 สมมติฐานการวิจัย (Hypothesis) (ถ้ามี) เป็นความเรียงสมมติฐานเชิงพรรณนาหรือระบุความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

1.2.4 ขอบเขตการวิจัย (Scope) กำหนดกรอบความคิดการวิจัย (Conceptual framework) เป็นกรอบที่เป็นแนวทางการทำวิจัยด้านเนื้อหาสาระ ตัวแปรและความสัมพันธ์ของตัวแปร พื้นที่และระยะเวลาการวิจัย

1.2.5 วิธีดำเนินการวิจัย (Research methodology) ระบุแบบแผนการวิจัย เช่น การสำรวจ ศึกษาเอกสาร ทดลอง และอื่น ๆ (Survey, documentary, experiment and etc.) และวิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.6 ประชากร (Population) คุณลักษณะและจำนวนให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

1.2.7 ตัวอย่าง (Sample) หลักเกณฑ์การกำหนดจำนวนตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง

1.2.8 เครื่องมือการวิจัย (Research instrument) ชนิดของเครื่องมือ วิธีการสร้าง การทดลองใช้ (Tryout) และการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย

1.2.9 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collection) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และระยะเวลาการรวบรวมข้อมูล

1.2.10 การวิเคราะห์ข้อมูล (Data analysis) (ถ้ามี) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.11 ผลการวิจัย (Results) รายงานผลการวิจัยเฉพาะใน ความสำคัญ ชัดเจน และตรงประเด็น จากผลการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ในการวิจัย โดยยึดแนวทางตามวัตถุประสงค์การวิจัย ควรอธิบายผลการวิจัยด้วยคำบรรยายเป็นหลัก ถ้ามีตัวแปรที่ศึกษาหรือตัวเลขมากให้นำเสนอเป็นรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ และกราฟ แทรกในเนื้อหา พร้อมอธิบายผลการวิจัยให้ได้สาระครบถ้วนอย่างสั้นๆ

1.2.12 การอภิปรายผลการวิจัย (Discussion) เป็นการแสดงความเห็นว่าผลการวิจัยสอดคล้องหรือแตกต่างจากวัตถุประสงค์ สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ หรือผลงานวิจัยที่ผู้รายงานไว้ก่อนอย่างไร เป็นเพราะเหตุผลใด มีหลักฐานทางทฤษฎีหรือผลงานวิจัยอะไรสนับสนุน

1.2.13 สรุปผลการวิจัย (Conclusion) เป็นการสรุปเฉพาะประเด็นสำคัญที่เกิดจากการทำวิจัย

1.2.14 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ (Suggestion) นำเสนอผลการวิจัยที่เด่นชัดสมควรนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร และแนวทางการทำวิจัยต่อไป

1.2.15 กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements) ให้ระบุสั้นๆ ว่างานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนหรือได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรและบุคคลใด

1.2.16 เอกสารอ้างอิง (References) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้
นิพนธ์ได้นำมาอ้างอิงในบทความวิจัยอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิง APA
Citation Style คุรรายละเอียดและตัวอย่างการอ้างอิงในเรื่องความและการอ้างอิงท้ายเล่ม
ตามข้อ 3 และข้อ 4 และคุรรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ <http://journal.psl.ksu.ac.th>

2. บทความทางวิชาการ (Review articles) เป็นบทความที่ผู้วิจัยได้เรียบ
เรียงโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานแปล และผลงานจากประสบการณ์ของผู้วิจัย
หรือถ่ายทอดจากผู้อื่น มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ องค์ความรู้การเสนอความ
คิดเห็นที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทางวิชาการของสาขาต่างๆ

2.1 ส่วนประกอบตอนต้น

2.1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้เป็นภาษาไทยก่อนได้ลงมาเป็น
ภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ
Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name) ให้พิมพ์ด้วยตัว
เอนไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อ
วิทยาศาสตร์ด้วย

2.1.2 ชื่อผู้วิจัย (Authors and Coauthors) ระบุเฉพาะชื่อและ
นามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์
ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลข
กำกับตามลำดับและลงเครื่องหมายดอกจัน (*) พร้อมระบุสังกัด พร้อม e-mail
address (กรณีเป็นนิสิต/นักศึกษาให้ระบุหลักสูตร สาขาวิชาและสถาบันการศึกษา)

2.1.3 สารระสังเขป (Summary) เป็นการย่อเนื้อหาของ
บทความทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ให้เขียนทั้งภาษาไทยและ
ภาษาอังกฤษโดยเขียนไม่เกินอย่างละ 200 คำ ให้ลำดับสารระสังเขปภาษาไทยขึ้นก่อน
ตามด้วยสารระสังเขปภาษาอังกฤษ

2.1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่ง
เป็นตัวแทนบอกริธีการ สิ่งทีศึกษามผลการศึกษา สาขา การใช้ประโยชน์ และสถานที่
คำสำคัญ ให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทย และภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ

2.2 เนื้อหา (Main texts) ในบทความทางวิชาการมีองค์ประกอบดังนี้

2.2.1 บทนำ (Introduction) กล่าวถึง ความน่าสนใจของเรื่องที่น่าเสนอ ก่อนเข้าสู่เนื้อหา

2.2.2 เนื้อความ (Content) ควรนำเสนอพัฒนาการของเรื่องได้อย่างน่าสนใจและเนื้อเรื่องมีเนื้อหาใหม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

2.2.3 สรุป (Conclusion) เป็นการย่อเฉพาะข้อมูลจากเนื้อความให้สั้น ได้เนื้อหาสาระของเนื้อความครบถ้วน

2.3 เอกสารอ้างอิง (References) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้นิพนธ์ได้นำมาอ้างอิงในบทความวิชาการอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิง APA Citation Style ทุกรายละเอียด และตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อความและการอ้างอิงท้ายเล่มตามข้อ 3 และข้อ 4 และทุกรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ <http://journal.psl.ksu.ac.th>

การอ้างอิง

1. การอ้างอิงในเนื้อความ การอ้างอิงในเนื้อความเป็นการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเนื้อความให้ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี (Author date in text citation) โดยระบุชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ และหน้าที่อ้างอิงเอกสารไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังข้อความที่ต้องการอ้างอิง เพื่อบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้น ดังนี้

1.1 การอ้างอิงชื่อบุคคล คนไทยให้ลงชื่อตัวและนามสกุล ส่วนชาวต่างประเทศให้ลงเฉพาะชื่อสกุล

ตัวอย่างการอ้างอิง

ผู้แต่ง 1 คน (นพพล อัครชาติ, 2556: 10)

ผู้แต่ง 2 คน (กตัญญู แก้วทานาม และ พิมพ์ลิขิต แก้วทานาม, 2556: 66)

ผู้แต่ง 3-5 คนให้ใส่ชื่อทุกคน (สุจริต เพียรชอบ, สายใจ อินทร์มพรรณ์ และ สายใจ สุวรรณธาดา, 2548: 5)

ผู้แต่งมากกว่า 6 คน (สุวกิจ ศรีปัดถา และคณะ, 2550: 145)

1.2 ชื่อนิติบุคคล หน่วยงาน องค์กร ที่ทำเอกสารให้ระบุชื่อหน่วยงานตามที่ปรากฏ

ตัวอย่างการอ้างอิง (สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย, 2549)

2. เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงส่วนท้ายเล่ม โดยรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้ค้นพบได้ใช้อ้างอิงในเนื้อความ พร้อมจัดเรียงรายการเอกสารตามลำดับอักษรของผู้แต่ง และให้ใช้การอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association Citation Style) ดังนี้

หนังสือ (Book)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. **ชื่อหนังสือ**. ครั้งที่พิมพ์. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง มัทนา หาญวิทย์ และ อุษา ทิศยากร. 2535. **เอตส์การดูแลรักษา**.

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ดีไซร์.

บทความจากหนังสือที่มีผู้วิจัยเฉพาะบท (Book Article or Chapter)

รูปแบบ ชื่อผู้วิจัยบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ/บท/ตอน.” ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ). **ชื่อหนังสือ**. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์, หน้า.

ตัวอย่าง ประเมศวร์ ชัยประสิทธิกุล. 2534. “โพลิโอไวรัส ไวรัสก่อโรคประสาท.”

ใน พิไลพันธ์ พุฒินนะ (บรรณาธิการ). **ไวรัสวิทยาฉบับพื้นฐาน**.

กรุงเทพฯ: แม็ค, หน้า 117-121.

บทความจากวารสารหรือนิตยสาร (Journal or Magazine Article)

รูปแบบ ชื่อผู้วิจัยบทความ. ปีที่ตีพิมพ์. “ชื่อบทความ.” **ชื่อวารสาร** ปีที่ (ฉบับที่): หน้า.

ตัวอย่าง สุวกิจ ศรีปัดถา. 2555. “ภาวะผู้นำกับการตัดสินใจ.” **วารสารคณะ**

รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ 1 (1): 1-15.

บทความจากหนังสือพิมพ์ (Newspaper Article)

รูปแบบ ชื่อผู้วิจัยบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ.” **ชื่อหนังสือพิมพ์**, หน้าซึ่งปรากฏบทความ.

ตัวอย่าง ผาสุก อินทรารุช. 2544. “สังคมชนชั้นสมัยก่อนประวัติศาสตร์ใน

ประเทศจีน.” **กรุงเทพธุรกิจ**, หน้า 6-7.

บทความจากฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ต (Article from an Internet Database)

รูปแบบ ชื่อผู้วิจัยบทความ. ปีที่เผยแพร่. “ชื่อบทความ.” ชื่อวารสาร ปีที่ (ฉบับที่). วันที่ทำการ สืบค้น จากแหล่งข้อมูล/สารนิเทศ.

ตัวอย่าง Mershon, D. 1998. “Startrek on the Brain: Alien Minds, Human Minds.” *American Scientist* 86 (585). Retrieved July 29, 1999 from Expanded Academic ASAP database.

บทความจากสารานุกรม (Encyclopedia Article)

รูปแบบ ชื่อผู้วิจัยบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ.” ใน ชื่อสารานุกรม. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์, หน้า.

ตัวอย่าง เจริญ อินทรเกษม. (2515). “ฐานันดร.” ใน สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, หน้า 6912-6930.